

31998L0078

L 330/1

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

5.12.1998

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA 98/78/ES
z dne 27. oktobra 1998
o dopolnilnem nadzoru nad zavarovalnicami v zavarovalniški skupini

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 57(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 189b Pogodbe ⁽³⁾,

(1) ker prva Direktiva Sveta 73/239/EGS z dne 24. julija 1973 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja ⁽⁴⁾ in prva Direktiva Sveta 79/267/EGS z dne 5. marca 1979 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega življenjskega zavarovanja ⁽⁵⁾ zahtevata, da so zavarovalnice kapitalsko ustrezne;

(2) ker na podlagi Direktive Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o približevanju zakonov in drugih predpisov, ki se nanašajo na neposredno zavarovanje razen življenjskega zavarovanja in ki spreminja Direktivi 73/239/EGS in 88/357/EGS ⁽⁶⁾ in Direktivo Sveta 92/96/EGS z dne 10. novembra 1992 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o neposrednem življenjskem zavarovanju, ki spreminja Direktivi 79/267/EGS in 90/619/EGS ⁽⁷⁾, je začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti zavarovanja pogojeno s podelitvijo enotnega uradnega dovoljenja, ki ga izdajo organi države članice, v kateri ima zavarovalnica statutarni sedež (matična država članica); ker tako dovoljenje omogoča zavarovalnici, da opravlja posle na celotnem območju Skupnosti na podlagi pravice do ustanavljanja ali svobode opravljanja storitev; ker so pristojni organi matičnih držav članic odgovorni za spremljanje finančne trdnosti zavarovalnic, vključno z njihovo solventnostjo;

(3) ker bi morali ukrepi v zvezi z dopolnilnim nadzorom zavarovalnic v zavarovalniški skupini omogočiti organom, ki nadzirajo zavarovalnico, da oblikujejo boljšo presojo njenega finančnega stanja; ker bi moral tak dopolnilni nadzor upoštevati nekatere zavarovalnice, za katere trenutno ne velja nadzor na podlagi Direktiv Skupnosti; ker ta direktiva nikakor ne pomeni, da morajo države članice izvajati nadzor teh zavarovalnic, ki se obravnavajo posamezno;

⁽¹⁾ UL C 341, 19.12.1995, str. 16 in UL C 108, 7.4.1998, str. 48.

⁽²⁾ UL C 174, 17.6.1996, str. 16.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 23. oktobra 1997 (UL C 339, 10.11.1997, str. 136), Skupno stališče Sveta z dne 30. marca 1998 (UL C 204, 30.6.1998, str. 1), Sklep Evropskega parlamenta z dne 16. septembra 1998 (UL C 313, 12.10.1998) in Sklep Sveta z dne 13. oktobra 1998.

⁽⁴⁾ UL L 228, 16.8.1973, str. 3. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 95/26/ES (UL L 168, 18.7.1995, str. 7).

⁽⁵⁾ UL L 63, 13.3.1979, str. 1. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 95/26/ES.

⁽⁶⁾ UL L 228, 11.8.1992, str. 1. Direktiva, kot jo spreminja Direktiva 95/26/ES.

⁽⁷⁾ UL L 360, 9.12.1992, str. 1. Direktiva, kot jo spreminja Direktiva 95/26/ES.

- (4) ker so zavarovalnice na skupnem zavarovalniškem trgu vključene v neposredno konkurenco druga z drugo in morajo biti zato pravila glede kapitalskih zahtev enakovredna; ker zato merila, ki se uporabljajo za določanje dopolnilnega nadzora, ne smejo biti prepuščena izključno presoji držav članic; ker bo sprejetje skupnih osnovnih pravil v najboljšem interesu Skupnosti, ker bo preprečilo izkrivljanje konkurence; ker je treba odstraniti nekatere razlike med zakonodajami držav članic glede bonitetnih pravil, veljavnih za zavarovalnice, ki so del zavarovalniške skupine;
- (5) ker sprejeti pristop pomeni bistveno, potrebno in zadostno uskladitev za doseganje vzajemnega priznavanja smotrnih nadzornih sistemov na tem področju; ker je cilj te direktive zlasti zaščita interesov zavarovancev;
- (6) ker nekatere določbe te direktive opredeljujejo minimalne standarde; ker lahko matična država članica predpiše strožja pravila za zavarovalnice, ki jih pooblastijo njihovi lastni pristojni organi;
- (7) ker ta direktiva predvideva dopolnilni nadzor vseh zavarovalnic, ki so udeležene v najmanj eni zavarovalnici, pozavarovalnici ali zavarovalnici države nečlanice in na podlagi različnih pravil, dopolnilni nadzor vseh zavarovalnic, katerih matično podjetje je zavarovalni holding, pozavarovalnica, zavarovalnica države nečlanice ali mešani zavarovalni holding; ker nadzor posameznih zavarovalnic, ki ga izvajajo pristojni organi, ostaja bistveno načelo zavarovalniškega nadzora;
- (8) ker je treba izračunati prilagojeno stanje solventnosti za zavarovalnice, ki tvorijo del zavarovalniške skupine; ker pristojni organi v Skupnosti uporabljajo različne metode, da upoštevajo učinke dejstva, da pripada zavarovalniški skupini, na finančni položaj zavarovalnice; ker ta direktiva določa tri metode tega izračunavanja; ker je sprejeto načelo, da so te metode iz finančnega vidika enakovredne;
- (9) ker na solventnost povezane hčerinske zavarovalnice zavarovalnega holdinga, pozavarovalnice ali zavarovalnice države nečlanice lahko vplivajo finančni viri skupine,

katere del je, in porazdelitev finančnih virov znotraj te skupine; ker bi morali imeti pristojni organi sredstva za izvajanje dopolnilnega nadzora in sprejemanje ustreznih ukrepov na ravni zavarovalnice, če je njena solventnost ogrožena ali bi lahko bila ogrožena;

- (10) ker bi morali imeti pristojni organi dostop do vseh informacij, ki so pomembne za izvajanje dopolnilnega nadzora; ker je treba vzpostaviti sodelovanje med organi, odgovornimi za nadzor zavarovalnic ter tudi med temi organi in organi, odgovornimi za nadzor drugih finančnih sektorjev;
- (11) ker transakcije znotraj skupine lahko vplivajo na finančni položaj zavarovalnice; ker bi moral biti položaj pristojnih organov tak, da lahko izvajajo splošni nadzor nad nekaterimi vrstami takih transakcij znotraj skupine in da sprejmejo ustrezne ukrepe na ravni zavarovalnice, kadar njena solventnost je ali bi lahko bila ogrožena,

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Definicije

Za namene te direktive:

- (a) *zavarovalnica* pomeni podjetje, ki je prejelo uradno dovoljenje v skladu s členom 6 Direktive 73/239/EGS ali členom 6 Direktive 79/267/EGS;
- (b) *zavarovalnica države nečlanice* pomeni podjetje, ki bi moralo imeti uradno dovoljenje v skladu s členom 6 Direktive 73/239/EGS ali členom 6 Direktive 79/267/EGS, če bi imelo statutarni sedež v Skupnosti;
- (c) *pozavarovalnica* pomeni podjetje, ki ni zavarovalnica ali zavarovalnica države nečlanice, katere glavni posel je sprejemanje tveganj, ki jih odstopi zavarovalnica, zavarovalnica države nečlanice ali druge pozavarovalnice;

- (d) *matično podjetje* pomeni matično podjetje v smislu člena 1 Direktive 83/349/EGS ⁽¹⁾ in vsako podjetje, ki po mnenju pristojnih organov učinkovito izvaja prevladujoči vpliv na drugo podjetje;
- (e) *hčerinsko podjetje* pomeni hčerinsko podjetje v smislu člena 1 Direktive 83/349/EGS in vsako podjetje, nad katerim po mnenju pristojnih organov matičnega podjetja učinkovito izvaja prevladujoči vpliv. Vsa hčerinska podjetja hčerinskih podjetij se prav tako štejejo za hčerinska podjetja matičnega podjetja, ki je na čelu teh podjetij;
- (f) *udeležba* pomeni udeležbo v smislu prvega stavka člena 17 Direktive 78/660/EGS ⁽²⁾ bodisi posredno bodisi neposredno imetništvo 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja;
- (g) *udeleženo podjetje* pomeni podjetje, ki je bodisi matično podjetje ali drugo podjetje, ki je udeleženo;
- (h) *povezano podjetje* je hčerinsko podjetje ali drugo podjetje, v katerem je udeleženo;
- (i) *zavarovalni holding* pomeni matično podjetje, katerega glavni posel sta pridobivanje in udeležba v hčerinskih podjetjih, kjer so ta hčerinska podjetja izključno ali predvsem zavarovalnice, pozavarovalnice ali zavarovalnice držav nečlanic, pri čemer je najmanj eno takih hčerinskih podjetij zavarovalnica;
- (j) *mešani zavarovalni holding* pomeni matično podjetje, ki ni zavarovalnica ali zavarovalnica države nečlanice, pozavarovalnica ali zavarovalni holding, ki ima med svojimi hčerinskimi podjetji najmanj eno zavarovalnico;
- (k) *pristojni organi* so tisti državni organi, ki so z zakonom ali drugim predpisom pooblaščen za nadzor zavarovalnic.

(1) Sedma Direktiva Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (UL L 193, 18.7.1983, str. 1). Direktiva, nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.

(2) Četrta Direktiva Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih nekaterih oblik družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (UL L 222, 14.8.1978, str. 11). Direktiva, nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.

Člen 2

Primeri uporabe dopolnilnega nadzora zavarovalnic

1. Poleg določb Direktiv 73/239/EGS in 79/267/EGS, ki določajo pravila za nadzor zavarovalnic, države članice zagotovijo nadzor vseh zavarovalnic, ki so udeležene v najmanj eni zavarovalnici, pozavarovalnici ali zavarovalnici države nečlanice, v skladu s členi 5, 6, 8 in 9.

2. Za vsako zavarovalnico, katere matično podjetje je zavarovalni holding, pozavarovalnica ali zavarovalnica države nečlanice, velja dopolnilni nadzor skladno s členi 5(2), 6, 8 in 10.

3. Za vsako zavarovalnico, katere matično podjetje je mešani zavarovalni holding, velja dopolnilni nadzor skladno s členi 5(2), 6 in 8.

Člen 3

Področje uporabe dopolnilnega nadzora

1. Izvajanje dopolnilnega nadzora v skladu s členom 2 ne pomeni, da morajo pristojni organi izvajati nadzor v zvezi s posameznimi zavarovalnicami držav nečlanic, zavarovalnimi holdingi ali mešanimi zavarovalnimi holdingi ali pozavarovalnicami.

2. Pri dopolnilnem nadzoru se upoštevajo:

— povezana podjetja zavarovalnice,

— podjetja, ki so udeležena v zavarovalnici,

— povezana podjetja podjetij, ki so udeležena v zavarovalnicah,

iz členov 5, 6, 8, 9 in 10.

3. Države članice se lahko odločijo, da pri dopolnilnem nadzoru iz člena 2 ne bodo upoštevale podjetij, ki imajo statutarni sedež v državi nečlanici, kjer obstajajo zakonske omejitve za prenos potrebnih informacij, brez poseganja v določbe Priloge I, točka 2.5 in Priloge II, točka 4.

Nadalje se lahko pristojni organi, odgovorni za izvajanje dopolnilnega nadzora, v spodaj navedenih primerih odločijo za vsak primer posebej, da pri dopolnilnem nadzoru iz člena 2 podjetja ne bodo upoštevali:

- če je podjetje, ki bi moralo biti vključeno, zanemarljivo glede ciljev dopolnilnega nadzora zavarovalnic,
- če bi bila vključitev finančnega položaja podjetja neprimerna ali zavajajoča glede ciljev dopolnilnega nadzora zavarovalnic.

Člen 4

Organi, pristojni za izvajanje dopolnilnega nadzora

1. Dopolnilni nadzor izvajajo pristojni organi v državi članici, v kateri je zavarovalnica prejela uradno dovoljenje v skladu s členom 6 Direktive 73/239/EGS ali členom 6 Direktive 79/267/EGS.
2. Kadar ima zavarovalnica, ki je pooblaščen v dveh ali več državah članicah, za svoje matično podjetje isti zavarovalni holding, pozavarovalnico, zavarovalnico države nečlanice ali mešani zavarovalni holding, se lahko pristojni organi držav članic dogovorijo, katera od njih bo odgovorna za izvajanje dopolnilnega nadzora.
3. Kadar ima država članica več kot en pristojni organ za nadzor skrbnega poslovanja zavarovalnic in pozavarovalnic, taka država članica sprejme ukrepe, ki so potrebni za organizacijo usklajevanja med temi organi.

Člen 5

Razpoložljivost in kakovost informacij

1. Države članice predpišejo, da pristojni organi vsake zavarovalnice, za katero se uporablja dopolnilni nadzor, zahtevajo, da ima vzpostavljene primerne mehanizme notranje kontrole za izdelavo podatkov in informacij, potrebnih za namene takega dopolnilnega nadzora.
2. Države članice sprejmejo primerne ukrepe za zagotovitev, da v okviru njihove pristojnosti ni zakonskih omejitev, ki bi podjetjem, za katera velja dopolnilni nadzor, in z njimi povezanim podjetjem in udeleženi podjetjem preprečevalo izmenjavanje informacij, ki so potrebne za namene takega dopolnilnega nadzora.

Člen 6

Dostop do informacij

1. Države članice zagotovijo, da imajo njihovi pristojni organi, odgovorni za izvajanje dopolnilnega nadzora, dostop do vseh informacij, ki bi bile potrebne za namene nadzora zavarovalnice, za katero velja tak dopolnilni nadzor. Pristojni organi se lahko obrnejo neposredno na ustrezna podjetja iz člena 3(2), da dobijo potrebne informacije samo, če so se take informacije zahtevale od zavarovalnice in jih zavarovalnica še ni posredovala.

2. Države članice predvidijo, da lahko njihovi pristojni organi na svojem ozemlju sami ali s posredovanjem oseb, ki jih imenujejo za ta namen, na kraju samem preverijo informacije, ki so navedene v odstavku 1, v:

- zavarovalnici, za katero velja dopolnilni nadzor,
- hčerinskem podjetju te zavarovalnice,
- matičnem podjetju te zavarovalnice,
- hčerinskem podjetju matičnega podjetja te zavarovalnice.

3. Kadar želijo pri uporabi tega člena pristojni organi ene države članice v posebnih primerih preveriti zelo pomembne informacije v zvezi s podjetjem v drugi državi članici, ki je povezana zavarovalnica, hčerinsko podjetje, matično podjetje ali hčerinsko podjetje matičnega podjetja zavarovalnice, za katero velja dopolnilni nadzor, morajo prositi pristojne organe te druge države članice, da se izvede to preverjanje. Organi, ki prejmejo tako zahtevo, morajo ukrepati v okviru svoje pristojnosti tako, da opravijo preverjanje sami, da dovolijo organom, ki so zahtevali preverjanje, da ga opravijo oni, ali da dovolijo revizorju ali strokovnjaku, da ga opravi.

Člen 7

Sodelovanje med pristojnimi organi

1. Kadar so zavarovalnice, ki so ustanovljene v različnih državah članicah, neposredno ali posredno povezane ali imajo skupno udeleženo podjetje, pristojni organi vsake države članice drug drugemu na zahtevo sporočijo vse potrebne informacije, ki lahko omogočijo ali olajšajo izvajanje nadzora na podlagi te direktive in na svojo lastno pobudo sporočijo vse informacije, za katere menijo, da so bistvene za druge pristojne organe.

2. Kadar sta zavarovalnica in bodisi kreditna institucija, kot je opredeljena v Direktivi 77/780/EGS ⁽¹⁾, ali investicijska družba, kot je opredeljena v Direktivi 93/22/EGS ⁽²⁾, ali oba posredno ali neposredno povezana ali imata skupno udeleženo podjetje, morajo pristojni organi in organi za javni nadzor teh drugih podjetij tesno sodelovati. Brez poseganja v njihove obveznosti ti organi drug drugemu zagotovijo informacije, s katerimi se njihova naloga lahko poenostavi, zlasti v okviru te direktive.

3. Za informacije, ki so prejete na podlagi te direktive in zlasti za izmenjavo informacij med pristojnimi organi, ki je predvidena v tej direktivi, velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, opredeljene v členu 16 Direktive 92/49/EGS in členu 15 Direktive 92/96/EGS.

Člen 8

Transakcije znotraj skupine

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi izvajajo splošni nadzor nad transakcijami med:

(a) zavarovalnico in:

- (i) povezanim podjetjem zavarovalnice;
- (ii) podjetjem, ki je udeleženo v zavarovalnici;
- (iii) povezanim podjetjem podjetja, ki je udeleženo v zavarovalnici;

(b) zavarovalnico in fizično osebo, ki je udeležena:

- (i) v zavarovalnici ali katerem koli od njenih podjetij, ki so povezana z zavarovalnico;
- (ii) v podjetju, ki je udeleženo v zavarovalnici;
- (iii) v povezanem podjetju podjetja, ki je udeleženo v zavarovalnici.

Te transakcije zadevajo zlasti:

- posojila,
- jamstva in zunajbilančne transakcije,
- elemente, ki izpolnjujejo pogoje minimalnega kapitala,
- investicije,
- pozavarovalne operacije,
- sporazume za delitev stroškov.

2. Zato države članice zahtevajo, da zavarovalnice vsaj enkrat letno pristojnim organom poročajo o večjih transakcijah, kot je predvideno v odstavku 1.

Če se na osnovi teh informacij zdi, da je ali bi lahko bila ogrožena solventnost zavarovalnice, pristojni organ sprejme ustrezne ukrepe na ravni zavarovalnice.

Člen 9

Zahteva po prilagojeni solventnosti

1. V primeru iz člena 2(1) države članice zahtevajo, da se izvede izračun prilagojene solventnosti v skladu s Prilogo I.

2. V izračun iz odstavka 1 se vključijo vsa povezana podjetja, udeležena podjetja ali povezana podjetja udeleženih podjetij.

3. Če izračun iz odstavka 1 pokaže, da je prilagojena solventnost negativna, pristojni organi sprejmejo ustrezne ukrepe na ravni zavarovalnice.

Člen 10

Pozavarovalnice, zavarovalni holdingi in zavarovalnice držav nečlanic

1. V primeru iz člena 2(2) države članice zahtevajo, da se metoda dopolnilnega nadzora uporablja v skladu s Prilogo II.

2. V primeru, navedenem v členu 2(2), izračun vključuje vsa povezana podjetja zavarovalnega holdinga, pozavarovalnice ali zavarovalnice države nečlanice, kot je predvideno v Prilogi II.

3. Če na podlagi tega izračuna pristojni organi zaključijo, da je ali bi lahko bila ogrožena solventnost hčerinske zavarovalnice

⁽¹⁾ Prva Direktiva Sveta 77/780/EGS z dne 12. decembra 1977 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (UL L 322, 17.12.1977, str. 30). Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 96/13/ES (UL L 66, 16.3.1996, str. 15).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 93/22/EGS z dne 10. maja 1993 o finančnih storitvah na področju vrednostnih papirjev (UL L 141, 11.6.1993, str. 27). Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 97/9/ES (UL L 84, 26.3.1997, str. 22).

zavarovalnega holdinga, pozavarovalnice ali zavarovalnice države nečlanice sprejmejo ustrezne ukrepe na ravni te zavarovalnice.

Člen 11

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 5. junija 2000. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice zagotovijo, da se določbe iz odstavka 1 prvič uporabijo za nadzor računov za finančna leta, ki se začnejo s 1. januarjem 2001 ali v tem koledarskem letu.

3. Države članice se v sprejetih ukrepih iz odstavka 1 sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način takega sklicevanja določijo države članice.

4. Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

5. Najkasneje do 1. januarja 2006 Komisija predloži Odboru za zavarovanja poročilo o uporabi te direktive in po potrebi o potrebnem nadaljnjem usklajevanju.

Člen 12

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 13

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luksembourgu, 27. oktobra 1998

Za Evropski parlament

Predsednik

J. M. GIL-ROBLES

Za Svet

Predsednik

E. HOSTASCH

PRILOGA I

IZRAČUNAVANJE PRILAGOJENE SOLVENTNOSTI ZAVAROVALNIC

1. IZBIRA METODE IZRAČUNAVANJA IN SPLOŠNA NAČELA

- A. Države članice zagotovijo, da se izračun prilagojene solventnosti zavarovalnic iz člena 2(1) opravlja v skladu z eno od metod, opisanih v točki 3. Vendar lahko država članica predvidi, da pristojni organi pooblastijo ali naložijo uporabo metode, določene v točki 3, ki ni ista, kot jo je izbrala država članica.

B. **Sorazmernost**

Izračun prilagojene solventnosti zavarovalnice upošteva sorazmerni delež, ki ga ima udeleženo podjetje v svojem povezanem podjetju.

„Sorazmerni delež“ pomeni v primerih, ko se uporablja metoda 1 ali metoda 2, opisana v točki 3, delež vpisanega kapitala, ki ga ima udeleženo podjetje posredno ali neposredno, ali ko se uporablja metoda 3, opisana v točki 3, odstotke, ki se uporabljajo za izdelavo konsolidiranih računovodskih izkazov.

Ne glede na uporabljeno metodo je v primeru, ko je povezano podjetje hčerinsko podjetje in ima solventni primanjkljaj, treba upoštevati celotni solventni primanjkljaj hčerinskega podjetja.

Ko pa je po mnenju pristojnih organov odgovornost matičnega podjetja, ki ima v lasti delež kapitala, strogo in nedvoumno omejena na ta delež kapitala, lahko taki pristojni organi dovolijo, da se solventni primanjkljaj hčerinskega podjetja upošteva sorazmerno.

C. **Odprava dvojne uporabe elementov minimalnega kapitala**C.1 *Splošno obravnavanje elementov minimalnega kapitala*

Ne glede na metodo, ki se uporablja za izračunavanje prilagojene solventnosti zavarovalnice, je treba odpraviti dvojno uporabo elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital med različnimi zavarovalnicami, upoštevanimi pri tem izračunavanju.

Zato je treba pri izračunavanju prilagojene solventnosti zavarovalnice in kjer metode, opisane v točki 3, tega ne predvidijo, odpraviti naslednje zneske:

- vrednost vseh sredstev te zavarovalnice, ki predstavlja financiranje elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital ene od njenih povezanih zavarovalnic,
- vrednost vseh sredstev zavarovalnice, povezane s to zavarovalnico, ki predstavlja financiranje elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital te zavarovalnice,
- vrednost vseh sredstev zavarovalnice, povezane s to zavarovalnico, ki predstavlja financiranje elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital katere koli druge zavarovalnice, povezane s to zavarovalnico.

C.2 *Obravnavanje nekaterih elementov*

Brez poseganja v določbe oddelka C.1:

- rezerve iz dobička in prihodnji dobički, ki nastajajo v povezani zavarovalnici za življenjska zavarovanja zavarovalnice, za katero se izračunava prilagojena solventnost, in
- ves vpisani, vendar nevplačani kapital zavarovalnice, ki je povezana z zavarovalnico, za katero se izračunava prilagojena solventnost,

se lahko vključi v izračun samo, kolikor izpolnjuje pogoje za kritje zahteve minimalnega kapitala tega povezanega podjetja. Vendar se ves vpisani, toda nevplačani kapital, ki predstavlja možno obveznost udeleženega podjetja, v celoti izloči iz izračuna.

Vpisani, vendar nevplačani kapital udeležene zavarovalnice, ki predstavlja možno obveznost povezane zavarovalnice, se prav tako izloči iz izračuna.

Vpisani, vendar nevplačani kapital povezane zavarovalnice, ki predstavlja možno obveznost druge povezane zavarovalnice iste udeležene zavarovalnice, se izloči iz izračuna.

C.3 Prenosljivost

Če pristojni organi menijo, da nekateri elementi, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital povezane zavarovalnice, razen navedenih v oddelku C.2, dejansko ne morejo biti na razpolago za pokrivanje zahteve minimalnega kapitala udeležene zavarovalnice, za katero se izračunava prilagojena solventnost, se ti elementi lahko vključijo v izračun samo, kolikor izpolnjujejo pogoje za kritje zahteve minimalnega kapitala povezanega podjetja.

C.4 Vsota elementov, navedenih v oddelkih C.2 in C.3, ne sme presežati zahteve po minimalnemu kapitalu povezane zavarovalnice.

D. Odprava ustvarjanja kapitala znotraj skupine

Pri izračunavanju prilagojene solventnosti se ne upoštevajo elementi, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital, izhajajoči iz vzajemnega financiranja med zavarovalnico in:

- povezanim podjetjem,
- udeleženim podjetjem,
- drugim podjetjem, ki je povezano s udeleženim podjetjem.

Nadalje se ne upoštevajo elementi, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital zavarovalnice, povezane z zavarovalnico, za katero se izračunava prilagojena solventnost, ko element izhaja iz vzajemnega financiranja s katerim koli drugim podjetjem, ki je povezano s to zavarovalnico.

Vzajemno financiranje zlasti obstaja, ko ima zavarovalnica ali katero od povezanih podjetij delnice ali posoja drugemu podjetju, ki ima posredno ali neposredno element, ki izpolnjuje pogoje za minimalni kapital prvega podjetja.

E. Pristojni organi zagotovijo, da se prilagojena solventnost izračunava tako pogosto, kot je predpisano v Direktivah 73/239/EGS in 79/267/EGS za izračunavanje minimalnega kapitala zavarovalnic. Vrednost aktive in pasive se oceni v skladu z ustreznimi določbami Direktiv 73/239/EGS, 79/267/EGS in 91/674/EGS ⁽¹⁾

2. UPORABA METOD IZRAČUNAVANJA

2.1 Povezane zavarovalnice

Prilagojena solventnost se izračuna v skladu s splošnimi načeli in metodami, določenimi v tej prilogi.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L 374, 31.12.1991, str. 7).

Pri vseh metodah se v primeru, ko ima zavarovalnica več kot eno povezano zavarovalnico, prilagojena solventnost izračuna z integriranjem vsake od teh povezanih zavarovalnic.

V primerih zaporedne udeležbe (na primer, ko je zavarovalnica udeležena zavarovalnica v drugi zavarovalnici, ki je tudi udeležena zavarovalnica v neki zavarovalnici), se prilagojena solventnost izračunava na ravni vsake udeležene zavarovalnice, ki ima najmanj eno povezano zavarovalnico.

Države članice lahko opustijo izračunavanje prilagojene solventnosti zavarovalnice:

- če je podjetje povezano z drugo zavarovalnico, ki je pooblaščen v isti državi članici, in se to povezano podjetje upošteva pri izračunavanju prilagojene solventnosti udeležene zavarovalnice, ali
- če je zavarovalnica povezano podjetje zavarovalnega holdinga ali pozavarovalnice, ki ima statutarni sedež v isti državi članici kot zavarovalnica in se pri izračunavanju upoštevata zavarovalni holding ali pozavarovalnica in povezana zavarovalnica.

Države članice lahko tudi opustijo izračunavanje prilagojene solventnosti zavarovalnice, če je ta zavarovalnica povezana z drugo zavarovalnico, pozavarovalnico ali zavarovalnim holdingom, ki ima statutarni sedež v drugi državi članici, in če se pristojni organi držav članic dogovorijo, da dodelijo izvajanje dopolnilnega nadzora pristojnemu organu druge države članice.

V vsakem primeru se opustitev prizna samo, če so pristojni organi prepričani, da so elementi, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital zavarovalnic, vključeni v izračunavanje, ustrezno porazdeljeni med temi podjetji.

Države članice lahko predvidijo, da tam, kjer ima povezana zavarovalnica statutarni sedež v državi članici, ki ni ista kot država statutarnega sedeža zavarovalnice, za katero se izračunava prilagojena solventnost, izračun upošteva v zvezi s povezanim podjetjem stanje solventnosti, kot ga ocenijo pristojni organi te druge države članice.

2.2 Povezane pozavarovalnice

Pri izračunavanju prilagojene solventnosti zavarovalnice, ki je udeležena v pozavarovalnici, se ta povezana pozavarovalnica obravnava izključno za namene tega izračuna po analogiji s povezano zavarovalnico ob uporabi splošnih načel in metod, opisanih v tej prilogi.

Zato je za vsako povezano pozavarovalnico treba vzpostaviti teoretično zahtevo po solventnosti na podlagi enakih pravil, določenih v členu 16(2) do (5) Direktive 73/239/EGS ali členu 19 Direktive 79/267/EGS. Vendar lahko v primeru večjih težav pri uporabi teh pravil pristojni organi dovolijo, da se zahteva po teoretični solventnosti v primeru življenjskih zavarovanj izračuna na osnovi prvih rezultatov, kot so določeni v členu 16(3) Direktive 73/239/EGS. Isti elementi kot v členu 16(1) Direktive 73/239/EGS in členu 18 Direktive 79/267/EGS se priznajo kot elementi, ki izpolnjujejo pogoje teoretičnega minimalnega kapitala. Vrednost aktive in pasive se oceni v skladu z zadevnimi določbami teh direktiv in Direktive 91/674/EGS.

2.3 Posredniški zavarovalni holdingi

Pri izračunavanju prilagojene solventnosti zavarovalnice, ki je udeležena v zavarovalnici, povezani pozavarovalnici ali zavarovalnici v državi nečlanici preko zavarovalnega holdinga, se upošteva položaj posredniškega zavarovalnega holdinga. Samo za namen tega izračuna, ki ga je treba narediti v skladu s splošnimi načeli in metodami, opisanimi v tej prilogi, se ta zavarovalni holding obravnava, kot da je zavarovalnica, za katero velja zahteva ničelne solventnosti, in kot da zanjo veljajo isti pogoji, določeni v členu 16(1) Direktive 73/239/EGS ali v členu 18 Direktive 79/267/EGS glede elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital.

2.4 Povezane zavarovalnice ali pozavarovalnice, ki imajo statutarni sedež v državah nečlanicah

A. Povezane zavarovalnice držav nečlanic

Pri izračunavanju prilagojene solventnosti zavarovalnice, ki je udeleženo podjetje v zavarovalnici v državi nečlanici, se slednja zavarovalnica obravnava, izključno za namene tega izračuna, po analogiji s povezano zavarovalnico, ob uporabi splošnih načel in metod, opisanih v tej prilogi.

Vendar pa v primeru, ko država nečlanica, v kateri ima zavarovalnica statutarni sedež, zahteva od nje pooblastilo in ji nalaga zahteve glede solventnosti, ki so vsaj primerljive z zahtevami, določenimi v Direktivah 73/239/EGS ali 79/267/EGS, ob upoštevanju elementov kritja te zahteve, lahko države članice predvidijo, da izračuni glede tega podjetja upoštevajo zahteve solventnosti in elemente, ki izpolnjujejo pogoje te zahteve, kot jih določi država nečlanica.

B. Povezane pozavarovalnice držav nečlanic

Ne glede na točko 2.2 pri izračunavanju prilagojene solventnosti zavarovalnice, ki je udeleženo podjetje v pozavarovalnici s statutarnim sedežem v državi nečlanici, in za katero veljajo isti pogoji, določeni v točki A zgoraj, lahko države članice predvidijo, da izračun glede tega podjetja upošteva zahteve lastnih virov in elemente, ki izpolnjujejo pogoje te zahteve, kot jih določi država nečlanica. Kjer take določbe veljajo samo za zavarovalnice te države nečlanice, lahko zahtevo teoretičnih lastnih virov za povezano pozavarovalnico in elemente, ki izpolnjujejo pogoje te teoretične zahteve, izračunamo, kot da je podjetje povezana zavarovalnica te države nečlanice.

2.5 Nerazpoložljivosti potrebnih informacij

Kadar informacije, potrebne za izračun prilagojene solventnosti zavarovalnice glede povezanega podjetja s statutarnim sedežem v državi članici ali državi nečlanici zaradi katerega koli razloga niso na razpolago pristojnim organom, se knjigovodska vrednost tega podjetja v udeleženi zavarovalnici odšteje od elementov, ki izpolnjujejo pogoje za prilagojen minimalni kapital. V tem primeru nerealizirani kapitalski dobički, ki so povezani s tako udeležbo, niso dovoljeni kot element, ki izpolnjuje pogoje za prilagojen minimalni kapital.

3. METODE IZRAČUNAVANJA

Metoda 1: Metoda odštevanja in seštevanja

Stanje prilagojene solventnosti udeležene zavarovalnice je razlika med:

(i) vsoto:

- (a) elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital udeležene zavarovalnice in
- (b) sorazmernim deležem udeležene zavarovalnice v elementih, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital povezane zavarovalnice

in

(ii) vsoto:

- (a) knjigovodske vrednosti povezane zavarovalnice v udeleženi zavarovalnici in
- (b) zahteve solventnosti udeležene zavarovalnice in
- (c) sorazmernim deležem zahteve solventnosti povezane zavarovalnice.

Kjer je udeležba v povezani zavarovalnici v celoti ali deloma sestavljeno iz posrednega lastništva, točka (ii)(a) vključuje vrednost takega posrednega lastništva, ob upoštevanju ustreznih zaporednih interesov; in točke (i)(b) in (ii)(c) vključujejo ustrezne sorazmerne deleže elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital povezane zavarovalnice oziroma zahtevo solventnosti povezane zavarovalnice.

Metoda 2: Zahteva metode odštevanja

Prilagojena solventnost udeležene zavarovalnice je razlika med:

- (i) vsoto elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital udeležene zavarovalnice
- in
- (ii) vsoto:
 - (a) zahteve solventnosti udeležene zavarovalnice in
 - (b) sorazmernega deleža zahteve solventnosti povezane zavarovalnice.

Pri vrednotenju elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital, se deleži v smislu te direktive vrednotijo po kapitalski metodi v skladu z možnostjo, določeno v členu 59(2)(b) Direktive 78/660/EGS.

Metoda 3: Računovodska metoda, ki temelji na konsolidaciji

Izračun prilagojene solventnosti udeležene zavarovalnice se izdela na osnovi konsolidiranih računovodskih izkazov. Prilagojena solventnost udeležene zavarovalnice je razlika med:

- elementi, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital, izračunani na osnovi konsolidiranih podatkov,
- in
- (a) bodisi vsote zahteve solventnosti udeležene zavarovalnice in sorazmernih deležev zahtev solventnosti povezanih zavarovalnic, temelječe na odstotkih, ki se uporabljajo za izdelavo konsolidiranih računovodskih izkazov,
- (b) ali zahtevo solventnosti, izračunane na osnovi konsolidiranih podatkov.

Določbe Direktiv 73/239/EGS, 79/267/EGS in 91/674/EGS veljajo za izračunavanje elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital in zahtevo solventnosti, temelječe na konsolidiranih podatkih.

PRILOGA II

DOPOLNILNI NADZOR ZA ZAVAROVALNICE, KI SO HČERINSKA PODJETJA ZAVAROVALNEGA HOLDINGA, POZAVAROVALNICE ALI ZAVAROVALNICE DRŽAVE NEČLANICE

1. V primeru dveh ali več zavarovalnic, navedenih v členu 2(2), ki so hčerinska podjetja zavarovalnega holdinga, pozavarovalnice ali zavarovalnice države nečlanice in ki so ustanovljene v različnih državah članicah, morajo pristojni organi zagotoviti, da se metoda, opisana v tej prilogi, dosledno uporablja.

Pristojni organi izvajajo dopolnilni nadzor tako pogosto, kot je določeno v Direktivah 73/239/EGS in 79/267/EGS za izračunavanje minimalnega kapitala zavarovalnic.

2. Države članice lahko opustijo izračunavanje, ki je predvideno v tej prilogi v zvezi z zavarovalnico:
 - če je ta zavarovalnica povezano podjetje druge zavarovalnice in če se upošteva pri izračunavanju, predvidenem v tej prilogi, ki se opravlja za to drugo podjetje,
 - če imajo ta zavarovalnica in ena ali več drugih zavarovalnic, pooblaščenih v isti državi članici, kot svoje matično podjetje isti zavarovalni holding, pozavarovalnico ali zavarovalnico države nečlanice, in se zavarovalnica upošteva pri izračunavanju, predvidenem v tej prilogi, ki se opravlja za eno od teh drugih podjetij,
 - če imajo ta zavarovalnica in ena ali več drugih zavarovalnic, pooblaščenih v drugih državah članicah, kot svoje matično podjetje isti zavarovalni holding, pozavarovalnico ali zavarovalnico države nečlanice, in je bil v skladu s členom 4(2) sklenjen sporazum, ki podeljuje izvajanje dopolnilnega nadzora, zajetega v tej prilogi, nadzornemu organu druge države članice.

V primeru zaporednih udeležb (na primer: zavarovalni holding ali pozavarovalnica, ki je sama v lasti drugega zavarovalnega holdinga, pozavarovalnice ali zavarovalnice države nečlanice), lahko države članice uporabljajo izračune, predvidene v tej prilogi samo na ravni končnega matičnega podjetja zavarovalnice, ki je zavarovalni holding, pozavarovalnica ali zavarovalnica države nečlanice.

3. Pristojni organi zagotovijo, da se opravljajo izračuni, analogni izračunom, opisanim v Prilogi I na ravni zavarovalnega holdinga, pozavarovalnice ali zavarovalnice države nečlanice.

Analogija je sestavljena iz uporabe splošnih načel in metod, opisanih v Prilogi I na ravni zavarovalnega holdinga, pozavarovalnice ali zavarovalnice države nečlanice.

Samo za namen tega izračuna se matično podjetje obravnava, kot da je zavarovalnica, za katero velja:

- zahteva ničelne solventnosti, ko je zavarovalni holding,
- zahteva teoretične solventnosti, kot je predvidena v točki 2.2 Priloge I, ko je pozavarovalnica, ali kot je predvideno v točki 2.4(B) Priloge I, ko je pozavarovalnica s statutarnim sedežem v državi nečlanici,
- zahteva solventnosti, določena v skladu z načeli točke 2.4(A) Priloge I, ko je zavarovalnica države nečlanice,

in zanjo veljajo isti pogoji, kot so določeni v členu 16(1) Direktive 73/239/EGS ali v členu 18 Direktive 79/267/EGS glede elementov, ki izpolnjujejo pogoje za minimalni kapital.

4. Nerazpoložljivost potrebnih informacij

Ko informacije, potrebne za izračun, predviden v tej prilogi, glede povezanega podjetja s statutarnim sedežem v državi članici ali državi nečlanici zaradi katerega koli razloga niso na voljo pristojnim organom, se knjigovodska vrednost tega podjetja v udeležbenem podjetju odšteje od elementov, ki izpolnjujejo pogoje za izračun, predviden v tej prilogi. V tem primeru nerealizirani kapitalski dobički, povezani s tako udeležbo, niso dovoljeni kot element, ki izpolnjuje pogoje za izračun.